

SIMONYI IMRE:

A gyulai városi könyvtárban

(Krúdy olvasása közben)

*Elporzott hát ama Postakocsi —
lengve a jóemlékezés uszályán. —
Am ott az Almok s Óbuda lankáján
Szindbád e porba még jeleket ír...*

*Tavaszborzol a sarjú venyigén. —
— A t é r e n túl már fürtös az idő
:— kurjant a nyár, kortyol a tűnődő
ősz — s hűs fuvalma a Nyiresig ér...*

*Hol lomb rezdül október éjjelén
— s rezesorrú, korhely bőgők rekedt
hangjára lányos citera felel.*

*Egy rozsdás bánat — mint fönn a levél —
leng szívemben: — s tűnő emlékké mülva
zümögve száll az Innétből a Túlba...*